

Forfatter: Lie, Jonas

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1873-03-18)

Citation: Lie, Jonas: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Lie, Jonas (1873-03-18)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 508.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000321.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Romad. 18. Marts 1873.

Kjære Hr. Cancelliraad!

Jeg modtog en Dag et Exemplar af 4de Oplag af »den Fremsynte« med indlagt et Brev til Dem samt et Par Regnskabsnotitser, som jeg forstod at være vort Aarsoppgjør for 31/12 72. — Derimod har jeg endnu intet Nærmere hørt om dette 4de Oplag.

Iforgaars modtog jeg Deres Brev af 10de d. M., og takkes De for Besørgelsen af de deri nævnte Commissioner. Det gjør mig meget Ondt, at jeg skal maatte svare Nei paa den deri gjorde Anmodning angaaende Bidrag til »Fortællinger og Vers etc.«, men, ifald jeg leverede Bidrag til en fremmed Bog — hvad jeg ikke lettelig gjør — saa maatte jeg først have efterkommet de Anmodninger, der om saadant gjøres mig fra Norge. Det var kun for at opfylde et gammelt Løfte, at jeg til Nytaar leverede Fortællingen »Fanfulla« til Studenterne; jeg kunde ikke engang vel gjøre det uden Fornærmelse mod »For Idé og Virkelighed«, der har et ældre halvt moralsk Krav paa mig, idet Skriftet bl. a. sendtes mig i længere Tid gratis. Min egentlige inderste Grund er dog den, at jeg ikke opholder mig (for en Tid) i Fortællingernes Verden for at more et Stykke æsthetisk Publikum, men for at faa digterisk afspeilet Sider af mit Fædrelands Natur og Aand, der ellers vilde ligge brak. Naar den større eller mindre Cyklus af disse Fortællinger ere færdige — og deres virkelige Betydning vil afgjøres af, om de som sand nationale blive kjøbte af Folket i Længden — da, og maaske før, gaar jeg over i en anden Digtart, hvortil jeg længe har følt Kald og Lyst, og for hvilken jeg henede paa en Maade studerer Skønheds- og Harmonibetingelserne. At skrive Sager, som kunde passe i en Bog, som den omskrevne, ligger saaledes udaf min Vei eller ialfald mindre i den.

Angaaende mine to sidste Bøger saa har jeg fra Norge havt særdeles megen Glæde af dem — jeg mener herved ikke netop de fordelagtige trykte Kritiker —, men fra kompetente Mænd som bl. a. P. Chr. Asbjørnsen, der har skrevet en høist smigrende Bedømmelse af dem til Videnskabsmanden (i Sprog) Mr. Marsh, der er Gesandt for Nordamerika i Italien og som nu vil have dem oversatte efterat have anskaffet dem fra Christiania. Jeg sætter den største Pris netop paa Asbjørnsens prøvet sagkyndige og fine Dom. Ligesaa har jeg faaet ikke s. 509faa skriftlige Udtalelser fra gode Mænd og Familier i Danmark, hvilket jeg her fortæller, fordi jeg i Danmark tror at have sporet et Slags »Recencentreaction« (dybere i Folket gaar det neppe) imod norske Sager eller ialfald en mangelfuld Forstaaelse. De mange Danske her har ogsaa utvetydigt baade forstaaet og udtalt sig om Bøgerne, saa jeg har al Grund til at være tilfreds med det danske Publikum. At der endnu kan være Feil, er jeg selv den Sidste til at nægte, og haaber, efterhaanden at skulle gjøre det fuldkomnere. — Og hermed nok om dette!

De Forklaringer, som ere satte under 4de Oplag af »Den Fremsynte«, synes mig meget heldigt satte.

Fra Deres Boghandling er jeg saa fri at udbede mig 2den Del af Hostrups Prækener heftet og sendt i Nødsfald i to Korsbaand — delt i To. I de Prækener har den Mand nedlagt et mærkeligt Digtersyn paa Menneskesjælen; han er i mine Øjne Danmarks første nulevende Digter, en sand Aandens Adelsmand, der ser ned paa Døgnsmudset og Dagens Larm med Øjet fromt paa de evige Ting.

Jonas Lie med Hustru og Datter.

Jeg har igaar begyndt at skrive paa et nyt Arbeide efter 4 Maaneders Ferier. Marts, April og Mai ere Roms behageligste Maaneder og ligesaa September og October. Vinteren s. 510er for en Nordbo alt Andet end behagelig og ligesaa Sommeren med sin Steghede og Feberen. Det er og bliver mig derfor en Gaade, hvorfor Folk reise hid om Vinteren — jeg vilde da heller være i de lune og comfortable Værelser hjemme i Norge eller Danmark.

Apropos! jeg skrev Dem før til om Udsigterne til min Digtergage. Fra Storthingets Præsidenter ved en Storthingsmand fik jeg derom Brev, hvorefter de (paa Grund af Valgene etc.) først ville indbringe den næste Aar — den sidste Session i en Valgtid er ikke saa heldig for den Slags »ideelle Forslag« som den første —; men dette bedes ikke omtalt. Spørgsmaalet selv er reist uden min Foranledning, og jeg agter heller ikke fremdeles at gjøre det; — Sligt maa komme af sig selv i Medfør af Opinionen.

Jeg haaber De og Deres lever vel og er med megen Hilsen

Deres hengivne
Jonas Lie.